Якщо під час молитви хто-небудь із вас сумніватиметься, не знаючи точно, чи три ракаати він здійснив, чи чотири, то нехай відкидає сумніви та ґрунтується на тому, у чому він упевнений, а потім, перед таслімом, здійснить два земні поклони [для неуважних]

Передається від Абу Са'ід аль-Худрі (нехай буде задоволений ним Аллаг), що Посланець Аллага (мир йому і благословення Аллага) сказав: «Якщо під час молитви хто-небудь із вас сумніватиметься, не знаючи точно, чи три ракаати він здійснив, чи чотири, то нехай відкидає сумніви та ґрунтується на тому, у чому він упевнений, а потім, перед таслімом, здійснить два земні поклони [для неуважних]. В результаті, якщо людина [помилково] здійснила п'ять ракаатів, то [завдяки здійсненню цих двох поклонів загальна кількість скоєних нею ракаатів] стане парною, якщо ж вона [помилково] здійснить [два додаткові поклони] після чотирьох ракаатів, [то ці поклони] принизять шайтана».

[صحيح] [رواه مسلم]

Пророк (мир йому і благословення Аллага) пояснив, що якщо віруючий вагається у своїй молитві і не знає, скільки він точно вже помолився: три чи чотири ракаати, то йому слід відкинути той ракаат, в якому він сумнівається, і не брати його до уваги. Тоді виходить, що три ракаати – це те, в чому він точно впевнений, тому він впевнено робить четвертий ракаат, а потім робить два суджуди (земні поклони) перед тим, як завершити молитву таслімом. Якщо ж на справді він помолився чотири ракаати, то доданий ракаат стане п'ятим, а два суджуди ас-сахву (земні поклони за помилку) служать заміною ракаату, і тому загальне число ракаатів стане парним, а не непарним. А якщо ж він помолився три ракаати і доданий ракаат став четвертим, то таким чином він виконав те, що було на ньому, без збільшення чи зменшення. А в свою чергу ці два суджуди ас-сахву стануть приниженням для шайтана та ганьбою для нього, зводячи нанівець його дії проти віруючого. Адже він намагався заплутати його молитву та зіпсувати її. Проте, молитва сина Адама стала повною, коли він виконав наказ Всевишнього Аллага і зробив суджуд, який не зробив Ібліс, коли відмовився коритися Аллагу, не зробивши земний уклін Адаму.